TRAMPSKÉ NOVINY

Trampské noviny - vydáno v Údolí návratu 4. července 2015
u příležitosti konání 57. trampiády STOB
a 30. ročníku Polaneckého kolibříka

Úvodní slovo šerifa Údolí návratu

Kamarádky a kamarádi,

zdravím Vás jménem všech osadníků z Údolí návratu i jménem svým. Po dlouhých pěti letech se trampiáda vrátila zpět do naší osady. Spolu s 88. výročím založení naší osady oslavujeme i jubilejní 30. ročník „Polaneckého kolibříka" pod dlouholetým vedením kamaráda Zdeňka Palána.

Jak jsem zmínil, slavíme 88 let od doby, kdy zde byla postavena první chata a naši dědové a otcové se usadily v krásné lokalitě zdobené řekou Blanicí a obklopenou okolními lesy. Ne vždy nám řeka Blanice přichystala krásné a idylicky strávené letní časy. Mnohdy nás překvapila množstvím vody po dlouhodobých deštích a následnými záplavami nás vrátila o mnoho let zpět. Poslední záplava zapříčinila posun trampiád o jeden rok. Tím se změnili data v pořádání trampských slavností u jednotlivých osad. Zkrátka zasáhla vyšší moc, které nelze poručit.

Údolí návratu řídí devítičlenný osadní výbor, který v této sestavě pracuje již druhé volební období. Za tuto dobu doznala osada plno změn, jež vedly ku prospěchu nás všech. Bylo založeno občanské sdružení osady ÚN, dále pak byly podepsány dlouhodobé smlouvy na pronájem parkovací plochy, smlouva na užívání přední louky k rekreačním a sportovním účelům s obcí Hradiště, řádné na katastrálním úřadu byla přihlášena osadní bouda. Osadníci společnými silami opravují poškozené lávky přes Blanici, cesty, vstupy do řeky, hřiště, pískoviště, sekají louky. S pomocí města Vlašim byly zpevněny pilíře mostu u Klápů, položena panelová příjezdová cesta do osady, vysaftovaný nájezd na silnici v Polánce a další a další drobné opravy a údržby. Osadní výbor se stará i o nejmenší generaci v podobě dětských dnů a každoročního vítání nově narozených osadníčků.

Z kulturních akcí lze jmenovat již zmíněný Polaneckýkolibřík, soutěž Vaří muži, rybářské závody, pivo na závěr sezony, vinné podvečery, střelecké soutěže k oslavě našeho Kance s kančími hody, trampské přesy a dalších neméně hodnotné akce.

Osada žije i sportovními klániími a turistikou. Mládež reprezentuje osadu v kopané, nohejbalu a odbíjené. Pořádáme ozdravné zájezdy a tematické výlety - maďarské lázně, pivovar Kácov, dříve zájezdy do vinných sklípků na Moravě atd. Podzim je známý svým Botokrosem - pěšky z Benešova na chatu.

Je to výčet těch nejdůležitějších akcí, které naše osada pořádá. Děláme to pro svoji zábavu a obveselení a samozřejmě hlavně proto, abychom unikli za spárů současné nekladné doby, šedi a jednotvárnosti dnešního života.

Je mou povinností poděkovat současnému osadnímu výboru za jejich práci, kterou si málokdo umí představit, co obnáší a zabírá času, jež je možné věnovat sladkému nicnedělání. Samozřejmě i všem aktivním osadníkům, kterých je díky dobrým vztahům a kamarádství na naší osadě většina.

Kamarádky a kamarádi ze spřátelených osad, buďte u nás jako doma, my proto udělámemaximum.

Jarda HRUŠKA, šerif ÚN

Kolibřík je už 30 let starý

Lahvátor.

K dnešnímu dni už máme za sebou 29. ročníků a dnes odpoledne nás čeká jubilejní 30. ročník. Za těch 29 let jsme vyslechli cca 140 různých uskupení event. jednotlivců, kteří předneslí 336 písniček, tzn. téměř 18 hodin nepřetržitého zpěvu. V průměru vystupovalo 10 kapel (nejvíce v roce 1999 - 19 kapel, nejméně v roce 1990 - 5 kapel).

Pamětníci rádi vzpomenou na Šakali dech, který v prvních ročnících byl jedničkou a zvítězil 4x, ale i na stálici, kterou je kapela ÚN, na Roberta Slezáka (který nám předvedl, že kytara je hudební nástroj), na Pepíka Novosada, který vysoupil 15x. Z vítězů musíme zmínit i Blábolovou s Mirisem nebo Benešovi se Skopcem. Mezi festivalové jedničky patří bezesporu Jirka Novotný - Černej, který se zúčastnil téměř všech ročníků. Líbil se i Honza Starý nebo Pivoz (vzpomínáte?) nebo i Šitkovi. Prima byli i OldFarts - Mila Hlavnička, Venca Brož a Ada Dusil s průměrným věkem 80 křížků. Rádi jsme poslouchali a posloucháme Chmeliky z Becajdy (Kosici a Fram'ák). A mohlo by se vzpomínat dál - třeba na několikerá vystoupení ústeckých skautů, na mužný hlas Glenyho, pochopitelně na vždy sympatická vystoupení dua Vlak na Znojím, dnes v sestavě Pana a Vorel, nebo talianský temperamentní a divácky úspěšné vystoupení Alesandra. Stálicemi začínají být i bratři Vidrnové.Lahvátor - ten vystoupil 2x a 2x zvítězil - a to i večer v saloonu.

(Pokračování na straně 2)

Kapela ÚN vystoupila zatím dvacetpět krát a pět krát zvítězila. Proto se její členové jistě po právu stali prvními držiteli čestné plakety Polaneckého kolibříka (na snímku chybí Karel Skopec).

Nástup na Trampiádu - padesátá léta.

ČASOVÝ ROZVRH

- 9.00 Zahájení
- 9.30 Prezentace
- 10.00 Přespolní běh (muži, ženy)
- 10.45 Vrh koulí (muži, ženy)
  Skok daleký (muži, ženy)
- 12.00 Řezání a štípání
- 12.45 Přetahování lanem
- 13.30 Tajný závod osady Údolí návratu
- 14.00-15.45 Volejbal řeky potoky
- 16.00 Kolibřík

Bodování – pro hodnocení osad:

1. místo	8 b
2. místo	6 b
3. místo	4 b
4. místo	3 b
5.. místo	2 b
6. místo	1 b

KATEGORIE A POČTY STARTUJÍCÍCH

Přespolní běh
muži: 0-14, 15-35, 36-49, nad 50
Ženy: 0-14, 15-35, 36-49, nad 50
Neomezený počet závodníků z každé osady

Skok daleký
muži: 0-35, 36-49, nad 50
Ženy: 0-35, 36-49, nad 50
V každé kategorii 2 závodníci za osadu (3 pokusy)

Koule
muži: 0-14, 36-49, nad 50
Ženy: 0-14, 36-49, nad 50
V každé kategorii 2 závodníci za osadu (3 pokusy)

Sekání dříví
1 muž za osadu

Řezání dříví
1 družstvo za osadu (muž a žena)

Přetahování lanem
1 družstvo za osadu (6 mužů)

Tajný závod osady Údolí návratu
1 muž a 1 žena za osadu

Legrace a zábava - to je Dětský den

Každý rok o letních prázdninách pořádáme pro naše nejmenší osadníky Dětský den. Tradičním terminem je víkend okolo svaté Anny na konci července. Program začíná v pátek večer procházkou strašidelným lesem. Zlatá mládež z osady se převlékne za strašidla (někdy to jde i bez převleku), cestu lesem ozáří svíčky. Dozor vykonává skupina osadních hasičů. Na cestu se nejprve vydávají nejmenší děti v doprovodu rodičů, následují starší děti, které chodí samy. Případy, kdy se rodiče bojí více než jejich ratolesti, nejsou výjimkou. Každopádně je u toho spousta křiku, smíchu a někdy i pláče.

Následující sobotní dopoledne je určeno soutěžím v různých sportovních disciplínách. Děti rozdělené do kategorií podle věku se věnují běhu osadou, vrhu koulí či míčkem, skoku do dálky i do výšky. Pro naše úplně nejmenší se stala oblíbenou speciální disciplína - běh za maminkou. Závěrem sportovního dopoledne je vyhlášení vítězů. Máme tak nadanou mládež, že každé dítě něco vyhraje. Ti nejlepší dostanou medaile, diplomy a malou hračku. Je to velká sláva, děti se naparují na stupních vítězů, rodiče či prarodiče tleskají, foti a jsou pyšní na své ratolesti.

Po obědě začíná ta pravá zábava. Průvod masek (na kterých se vyřádila celá rodina), vyráží na pochod osadou. V čele jde muzika, za ní alegorické vozy kočárky s nejmladšími dětmi, následované maskami. Všechny děti doprovází a svědomitě podporují rodinní příslušníci. Cílem průvodu je volejbalové hřiště. Zde pokračuje kulturní program tanečky masek za zvuku ryčné osadní kapely.

Je to chumel masek, brečících dětí, otrávených puberťáků, rodičů snažících se udržet děti v kole a tet, které pomáhají (zasloužilí obdiv, zkuste udělat zajíčka v své jamce, když vás pekelně bolí koleno). Jakmile vyčerpá muzika repertoár, následuje velké defilé. Každá maska se představí, aby bylo všem přihlížejícím nedovtípům jasné, o koho se jedná. Odměnou za vynalézavost i statečnost a zároveň hnacím motorem k přejití celého hřiště, je na konci čekající parta teříček s balíčky plnými dobrot a ovoce.

Tím ale program zdaleka nekončí. Následující chvíle jsou věnovány vítání občánků. Jedná se o tradici trvající 18 let, kdy se narodilo po dlouhé době na osadě hodně dětí a největší zásluhu o její zavedení měl kamarád, kterému se narodila dvojčátka. Tehdy se osadní výbor dohodl na jejím začlenění do Dětského dne. S ohledem na následující nárůst počtu narozených dětí v osadě lze konstatovat, že se rodiče zodpovědně věnují zalidňování osady, aby bylo koho vítat. Není divu, je to velká sláva. Pyšní rodiče stojí uprostřed celé osady, šerif je postupně zve k sobě a dítě je obřadně položeno do kolečka (stavební materiál je z kolečka pevně dle akcí vysypán). Každé dítko dostane pamětní list, šidítko (myšleno dudlíka) a malou pozornost. Většina miminěk, vědoma si vážnosti okamžiku, ani necekne. Rodiče jsou odměněni mlékem s rumem, aby si uvědomili, že jejich děti, které zatím pijí mléko, brzo začnou pít rum. Šerif pogratuluje, udělá cukrblík na miminko a může se fotit.

Údolí návratu z ptačí perspektivy počátkem padesátých let.

Následuje zábavný program pro děti. K dispozici je velký nafukovací hrad, spousta zmrzliny a ovoce. V posledních třech letech nás navštěvuje klaun, který s dětmi řádí a do hry zapojí i rodiče. Každé dítě má možnost si za dětské dolary v našem bazaru nakoupit hračky, které tam odnesli rodiče v blahové naději, že se jich zbaví. K velké radosti dětí přispívá fakt, že objevují neomylně právě ty své, které považovaly za ztracené a vrací se s nimi zvesela zpět domů.

Navečer je pak pro starší děti uspořádána vědomostní bojovka. Děti rozdělené do hlídek na jednotlivých stanovištích plní úkoly. V cíli sedí unavené tety, které se podílí na organizaci celého dne a marně doufají, že se dětí v lese ztratí. Dětský den je zakončen opékáním buřtů. Dětem se pravidelně ještě nechce spát, ale pořadatelé jsou vyčerpaní a těší se zas na příští rok!!!!!

Je to krásná tradice, na kterou všichni vzpomínáme a doufáme, že naše děti a dnes i vnuci budou v této tradici s láskou pokračovat. **Míša Krchová**

Kolibřík je už 30 let starý

(Pokračování ze strany 1)

V paměti máme i vystoupení, které předvedl **Podblanický dívčí pěvecký sbor Vlasta**, především v písni Vozil sedlák hnůj. Z úspěšných klipů inscenace lze uvést: U Trajců v hospodě U Vola, Jožin z bažin, František Dobrota, Tyrolský pláně, Felina z El Pasa, Polednice, Sněhurka a 7 trpaslíků. Velmi úspěšným byl klip Oldřich a Božena s davovými bojovými scénami. K dalším úspěšným vystoupením se přidal i orchestr ÚN, který předvedl suitu pro bubny a housle. Bubnováo přes 20 bubeníků, houslový part citlivě zvládl Martin Palán.

Kapela ÚN vystoupila zatím 25x a 5x zvítězila. Prosto jistě po právu se stali prvními nositeli četné zlaté plakety Poláneckého kolibříka.

Dobře se vzpomíná i na spokojené a sympatické diváky.

Volejbal a osada

Dobrat se počátků volejbalu na naší osadě není lehký úkol a čtenář promine, pokud se v datování neshodneme. Na rozdíl od popisu zrodu naší osady kamarádem Jirkou Patkou staršími, je počátek fenoménu volejbalu tohoto snad nejtypičtějšího trampského sportu v mlhách dávnověku. Kamarád Patka zmiňuje první volejbalové hřiště na místě před chatou dlouholetého šerifa osady Tondy Kšána Kolomazníka, a protože síť byla napnuta mezi kůlem na břehu řeky a na druhé straně upnuta přímo na stěnu chaty, datace jeho vzniku, zcela v souladu se zákony logiky, by nebyla možná bez Kšánovi chaty.

Volejbalistům nebyly cizí ani další sporty, jak dokazuje snímek z blíže neurčené trampiády. Borci z Ústeckých návratů si poradili i s oštěpem.

V současné době není možné dohledat, kdo a kdy byl hlavním protagonistou volejbalu v těchto písečnických dobách, jisté je jen to, že právě volejbal se stal hlavním sportem osady a ta tak výchovná řada vynikajících hráčů, kteří byli zásobárnou mužstva STOB (rozuměj obrazem trampských osad benešovských), který byl založen v roce 1932, a jeho volejbalové mužstvo hrálo v letech 1942 až 1948 českou zemskou ligu, až do doby jeho zániku v revolučním roce 1948. Tehdy bylo doporučeno jeho členům přejít pod jiné organizace v rámci nastalé socializace a to nejen sportu.

Nové hřiště, na místě které všichni důvěrně známe, lze pouze orientačně datovat mezi roky 1941 a 1949. Toto časové rozmezí lze dovodit z výkresů hlavní louky kamaráda Krečáka, kde na výkrese z roku 1941 hřiště zaznamenáno není a na výkrese z roku 1949 již na stávajícím místě zakresleno je.

Po roce 1945, v padesátých, šedesátých, sedmdesátých a osmdesátých letech nastal s přílivem nových generací starousedlíků, otců zakladatelů, a dalších osadníků opravdový rozkvět poláneckého volejbalu. V době kterou pamatuji platilo nepsané pravidlo, v sobotu ve tři na hřišti, a kdo zaválal nehrál v první vlně. Nebylo výjimkou, že se sešlo hráčů na tři šestky. V době kdy do chaty ke Connollymu spolu s partou našich kamarádů, hrával se pravidelně po volleyballovém matchi fotbal na hřišti za kurtem. V těchto dobách naši hráči pravidelně poráželi v přátelských utkáních mistrovské družstvo Vlašimi.

Od roku 1973 začala osada Albatros pořádat volejbalový turnaj s velmi dobrou úrovní. V celkem třiceti šesti ročnících do roku 2009 zvítězilo naše osada celkem dvacetkrát, osada albatros desetkrát (ovšem s převahou registrovaných hráčů Benešova) a osada Sioux má vítězství čtyři. Ve dvou ročnících, v roce 1994 a 2003 se turnaj nesuskutečnil pro nepřízeň počasí, ovšem při obcerstvení v lesíku pořadatelů pak opět zvítězila naše osada. Účastnili jsme se i jiných turnajů, příkladmo turnaje osady Měsíční údolí, kde jsme bohužel nikdy nedosáhli výraznějšího úspěchu vzhledem k přílišné vzdálenosti od naší osady a tedy neschopnosti dostavit se v plné síle z různých míst.

Jedním z nejlepších poválečných volejbalistů byl Jarda Hlavnička.

Na našem kurtu vyrostla celá řada dobrých volejbalistů reprezentující různá města naší republiky hrající mistrovské soutěže různých úrovní, od krajských přes ligová mužstva až k extralize, a v jediném případě až po reprezentaci.

S tím jak generace nových generací starousedlíků stárla, upadal i její zájem o hru, setkávání na našem hřišti při sportu řídla až se ke konci devadesátých let téměř volejbalový život na něm zastavil a hřiště se skutečně jen výjimečně.

V novém století se blýská na lepší časy, a volejbalový život s příchodem nové generace začíná ožívat. Již sice ne v takové míře jak tomu bylo v minulosti, ale oživá.

To by bylo k volejbalu v naší osadě z mého pera všechno. Úmyslně jsem se vyhnul personifikaci kamarádů, kteří se volejbalových klání účastnili za prvé proto, že rozsah je omezen a jejich výčet by byl řádkově náročný, a za druhé proto, abych náááádhodou na někoho nezapomněl a ten už mne nemělřad.

Sportu zdar a volejbalu zvlášť.

Jarda Hlavnička, Jižní kříž, osada Údolí návratu

Volejbalové družstvo žen STOB.

Stálými hráči byli i Jarmila Hlavničková, Jirka Turek a Tonda Škvor.

Kanec a střelecké slavnosti

Hlava kance, co zdobí osadní boudu, původně zdobila sál hospody v Hradišti, kde se octla z Konopiště, díky péči našich předků. Potom si někdo všiml, že na podkladové desce je datum 19. prosinec 1879 a tak vzniklo další důvod ke slavení.

Výročí bylo uvedeno projevem šerifa Jirky Turka a tom, jak byl kanec „skolen rukou zákeřného feudála" a tak už to zůstalo. Do osadní boudy ho z hospody získal Mirek Vrla a následně tudíž došlo v roce 2009 i na obnovenou premiéru kančích slavností s dnes již téměř tradičním programem, který v poledne začíná celoosadní prasečí žranicí kancoknedlozelo. Po odpoledním halali nastoupí před dav honců zástupci osadní kancologické společnosti s novými poznatky o životě našeho kance Ruprta a o kančím životě vůbec. Předtakýy jsou vždy doprovázeny naštěnými obrazy. Potom se kance lovil, vzduchovkou, oštěpem, prakem a šipkama. Soutěží se o krále (královnu) střelců.

Dosavadní králové a královny

2009 Kryštof Bartošek * Jana Kalinová
2010 Karel Ziegler * Dáša Zemanová
2011 Michal Žaba ml. * Tereza Hošková
2012 Honza Vrla * Jana Brunclíková
2013 Michal Kulig * Miša Krchová
2014 Karel Frajták * Helena Frajtáková

Absolutním vítězem prvních šesti ročníků je Honza Vrla.

Výřezek z jednoho obrazu, zachycující vražedu kance Ruprta zákeřným feudálem.

Projev šerifa, vpravo tým kancologů, připravený k vědecké disputaci.

Známá prakařka v akci.

Tanec vítězů.

Naše Velikonoce

I naše Velikonoce mají spoustu tradic a zvyklostí. Začínáme v neděli, v deset hodin na Jižňáku, vybavení pomlázkou, kytarou a skvělou náladou. Aby také ne. Jakmile usoudíme, že jsme všichni, odmávneme prvních kolední písek a deset kytar a třicet hlasů spustí. I to má své tradice. Nemůže se zahrát jen tak něco. U Vrlů „Ty vlk kdo ti smí", u Černých „Kabaléro, hop na péro", u Skokanů, kterým stromy srovnají se zemí zase „Neplač kamaráde pro tu chajdu malou"... Za kolední písně jsme pohoštěni. A přicházejí další tradice. Nosiči. Nejmladší koledníci mají za úkol nedopité lahve i nesnědené jídlo ukládat do batohů a pečovat o ně. Nyní jsou na řadě řechtači, kteří velí odchod k další chatě. Jakmile se Jarda Holek a Ota Agrára chopí kliky, je vhodné si zacpat uši.

Přecházíme od chaty k chatě, píseň, panák, pivo, řehtačka. Většina dam má své tradiční pohoštění, o kterém od rána mluvíme. „U2 se těším k Bárům na tatarák a k Palánům na placky" nebo „Musím si nechat místo na zeltály u Skopců". Postupně tak přejdeme až na přední louku. U Pepíčka Dusila pekelně pálivá křupýlka, u Patků vlastní pivo a becherovka, Míla Hlavnička nalévá slovenskou borovičku. Dáša Zemanová má uvařenou kávu pro všechny. Posledních deset chat už se trosíme trochu neorganizovaně, ale ono už to prostě jinak nejde. Oblas se také vykoupene, někdy dobrovolně, někdy ne. Některým ke koupání a k pobavení kamarádů stačí i louže.

Koledu končíme u poslední chaty, u Valtrů, prostříráme stoly a nazdárme první sud.

Byly doby, kdy se poslední chatou nekončilo. U Valtrů jsme po posílnění polévkou pokračovali přes les do hospody v Hradišti. V Hradišti byl program stejný jako dnes u osadní boudy, tedy prostírání jídla, mazurka a jiná pánská zábava. Velkým zážitkem byl potom návrat. Osadou se v podvečer potácely postavy a postupně zapadávaly do chat.

U2 aby zase bylo jaro!

Martin PALÁN

Trocha historie nikoho nezabije

Použity některé vzpomínky, které sepsal kamarád Jirka Patka – Péro

Stará parta osady na Trampiádě v roce 1979.

OBJEVENÍ ÚDOLÍ A ZALOŽENÍ OSADY

Parta kamarádů stanařů (Jindra Škvor, Kujón Straka,...) ze založené Ligy lesní moudrosti v Benešově se roku 1925 zatoulala do našeho údolí na řece Blanici. Krása a romantika údolí jim tak učarovala, že se sem stále vraceli a založili zde svůj tábor.

Od roku 1927 se také traduje založení osady, které se v té době říkalo Polánka podle názvu blízké vesnice.

V roce 2013 zasáhla osadu nejničivější povodeň v její historii.

PRVNÍ CHATY

V roce 1929 stavějí bratři Řádové, Olda Straka - Kujon a Jirka Hlubůček na Polánce první chatu. Stála výše proti proudu - naproti chatě Gruzie. V této somrácké chatě byl také uspořádán první potlach. Ačkoliv kytarista Juna Hruška znal hrát na kytaru jen akord C dur, hrálo se a zpívalo až do rána.

V roce 1930 staví Pražáci Tonda Selner a Ota Židlický první srub v našem údolí. Poslední majitel Erna Mejstřík po válce sroubek prodal Pepovi Dusilovi. Po roce 1992 byl sroubek rozebrán a jako osadní historická památka přenesen do amfiteátru. Konec mu udělala povodeň v roce 2013.

Dnes má osada 53 chat, z toho 6 dvouchatí, a vzhledem ke stavební uzávěře je to snad číslo poslední.

Osadníci před chatou - 30. léta.

VZNIK JIŽNÍHO KŘÍŽE

V roce 1934 se složili kamarádi: Piťa Peška, Agrára Eybert, Vašek Studnička, Pepi Kodet, Jirka Bloch a Budy Štolc a zakoupili od Standy Řády chatu pod Polánkou, kterou nazvali "Jižní kříž". Dnes jsou v Jižním Kříži 4 chaty.

SPORT

Hlavním sportem na osadě byl od pradávna volejbal. Osada vychovala řadu výborných volejbalistů, kteří úspěšně reprezentovali STOB na všech volejbalových turnajích. Tyto turnaje byly pořádány v rámci založené Trampské volejbalové ligy. STOB - Sdružení trampských osad benešovských byl založen v roce 1933, tudíž má letos 82 let.

NÁZEV, TOTEM, VLAJKA

Dnem 4. dubna 1946 dostala do té doby bezejmenná osada (někdo říkal Huderka, údolí Blanice nebo Polánka) oficiální název "Údolí návratu". V chatě Karla Zieglera se sešli všichni členové osady. Každý navrhl název osady a o každém návrhu se zvlášť hlasovalo. Nejvíce hlasů dostal návrh Mirka Krejzy - Údolí návratu. Zamítnut byl návrh Incifa Řády: „Osada psů utržených ze řetězu". V tomto roce byl podle návrhu Tondy Škvora dokončen osadní totem. Tonda Škvor je i autorem osadní vlajky.

Totem ve velkém vytesal Karel Ziegler v osmdesátých letech a ten dodnes stojí v amfiteátru. Autorem toho nového, který stojí od letošního června u osadní boudy je Pepa Dusil.

PIVO

Jirka Patka vzpomíná třeba na oslavu 10. výročí osady, kdy se hrálo a zpívalo celou noc až do odpoledne a k večeru Cábalda a další kamarádi plavili řekou prázdné sudy do Vlašimi.

Předává svědectví i o „lahvování" piva u Březinů, kdy starý pan Březina (děda Standy a Oldy) vylil sudy do necek, naplňoval a zátkoval láhve, aby bylo co pít o žních.

První pivní rekord padl při oslavách 40. výročí osady v roce 1969 (když osada byla u dva roky starší), kdy se vypilo 33 sudů. Pivo je tedy spjato i s pořádáním trampiád protože zástupci osad se na těchto oslavách usnesli, přejít od potlachů k jejich pořádání. Letošní trampiáda

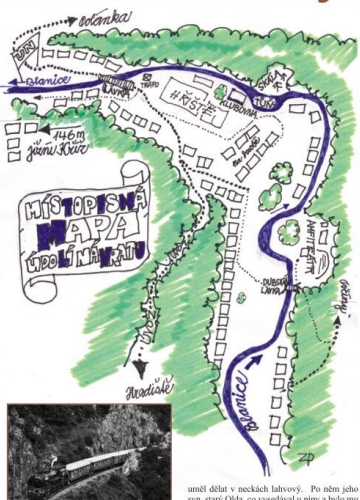

by tedy, dle pamětníků, měla být padesátá sedmá.

KATASTROFY

Povodeň v roce 2006 byla dosti katastrofální pro řadu chat, ale i pro celé zázemí osady odešlo hřiště, lávky, všude nánosy bahna. Bylo to však jen varování. V roce 2013 se celé údolí změnilo v řečiště. V chatách bylo zničeno téměř vše. Nábytek, obklady, promáčené podlahy, oblečení, obuť, vybavení. Voda vzala všechny lávky, poničila amfiteátr, odnesla dokonce i přístupovou cestu.

HOSPODY

Dnes jsme podnikatelsky samostatní, protože kapitalismus nám zrušil naprosto všechny hospody v okolí. Naší praotcové až po současnou střední a starší generaci (i starou) měli útočiště v hospodě v Hradišti od nepaměti. Vládl tam rod Březinů. Již byl zmíněn starý pán, co uměl dělat v neckách lahvový. Po něm jeho syn, starý Olda, co vysedával u pípy a bylo mu všechno jedno, což po něm zdědil i Olda nejmladší. Dej jim pánbůh věčnou slávu. Nicméně základní osobností byla Anča, co přijela ze Zakarpatské Rusi původně sloužit, ale pak všechny Oldy zmákla a vládla tvrdou rukou, a když jsme zbořili, tak i kolištěm. Za bolševika bylo Hradiště oázou svobody.

ŠERIFOVÉ

Prvním šerifem byl v roce 1946 zvolen starý romantik Pepík Dusil, druhým šerifem byl Karel Novotný - Sklenivec, třetí šerif byl Tonda Ktán - Kolomazník. Protože tehdy došlo k rozkolu mezi starými a mladými byl zvolen šerifem Pepík Kovář - Connoly, který však šerifoval jen krátce. Pátým šerifem byl až do své smrti Jirka Turek, šestým Zdeněk Palán a tím sedmým je Jarda Hruška.

VÝROČÍ

88 let Údolí návratu - 82 let od založení STOB - 57. Trampiáda - 30. Polánecký kolibřík - 6. Kanci slavnosti

Nápravníkovi a Patkovi se svými dcerami Elenou a Evou.

Pepa Dusil.

TRAMPSKÉ NOVINY - vyšly 4. července 2015 u příležitosti 57. Trampiády STOB a 30. Poláneckého kolibříka ve vydavatelství Údolí návratu ● ročník I., číslo 1 ● redigovali: Svatopluk Kodet a Zdeněk Palán, foto archivy poskytli: Jarda Hlavnička, Jarda Hruška, Svatopluk Kodet, Martin Palán a Karel Skopec ● náklad v počtu 300 kusů